

R O Z H O D N U T I E

Odvolací disciplinárny senát zložený z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Hudáka, a členov Mgr. Igora Schweizera, JUDr. Ivana Syrového, PhD., JUDr. Dagmar Valockej a JUDr. Dany Wänkeovej, v disciplinárnej veci JUDr. N. A., sudkyňa Okresného súdu X, na verejnom zasadnutí konanom 09. októbra 2019 o odvolaní navrhovateľa JUDr. N. A. na určenie neplatnosti napomenutia predsedníčky Okresného súdu X proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu z 22. októbra 2018, sp. zn. 1Ds/3/2018, takto

r o z h o d o l

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov sa odvolanie sudkyne JUDr. N. A., sudkyne Okresného súdu X **zamieta**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím Disciplinárny senát na ústnom pojednávaní podľa § 117 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, a vypočutí sudkyne JUDr. N. A. dospel k záveru, že návrh sudkyne na určenie neplatnosti napomenutia nie je dôvodný, a preto ho zamietol.

V prvom rade disciplinárny senát skúmal, či napadnuté písomné napomenutie, ktoré je jednou z foriem rozhodnutia o disciplinárnom previnení, bolo dané včas, či z obsahového hľadiska spĺňa formálne náležitosti rozhodnutia a či navrhovateľka sudkyňa JUDr. N. A. podala návrh na určenie neplatnosti napomenutia v zákonnej lehote. S poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu je potrebné použiť primerane Trestný poriadok, ak

zákon o sudcoch a prísediacich neustanovuje inak, pričom podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého výrok sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Požiadavka na čo najpresnejšie opísanie skutku je zvýraznená práve pri podávaní písomných napomenutí predsedami súdov, keďže sa napomenutiami majú riešiť nedostatky v práci sudcu menšieho významu, či poklesky v správaní menšieho významu, a teda musí ísť o zavinené konanie sudcu, ktoré samo o sebe nie je až takej intenzity, aby založilo dôvod na podanie riadneho návrhu na začatie disciplinárneho konania. Predseda súdu musí pred uložením písomného napomenutia urobiť šetrenie sám alebo v spojitosti s príslušnou sudcovskou radou, a tak dospieť k záveru na prípadné postihnutie sudcu.

Predmetné písomné napomenutie udelené predsedníčkou Okresného súdu X pod sp.zn. 1SprO/636/2018 zo dňa 18.6.2018 takýmto požiadavkám zodpovedá. Vo výroku je po uvedení údajov o sudcovi, jasne a výstižne opísaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich. Skutok je popísaný presným časom 8.2.2018 v popoludňajších hodinách, miestom – v kancelárii sudkyne a spôsobom spáchania, obsahuje aj popis spôsobeného následku u asistentky I. I. Odkaz na „opakované skúsenosti“ aj iných zamestnancov súdu E.A., A.A., Mgr. A.A., E.E. a A.M., nie je vo výrokovej časti náležitý, pretože evidentne konanie a skúsenosti s inými zamestnancami súdu nemalo byť postihované napadnutým rozhodnutím a uvedeným vyjadrením zjavne predsedníčka súdu chcela podporiť len existenciu skutku, ktorý bol predmetom písomného napomenutia vo vzťahu k asistentke I.I. Výroková časť obsahuje aj uvedenie zákonných ustanovení, ktorých porušenia sa mala sudkyňa dopustiť, právnu kvalifikáciu skutku a zároveň aj zákonných znakov odôvodňujúcich uloženie písomného napomenutia. Rovnako mal disciplinárny senát preukázané, že napomenutie uložila predsedníčka súdu v zákonnej lehote predpokladanej v § 120 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich vzhľadom na spáchanie previnenia 8.2.2018 a uloženie písomného napomenutia dňa 18.6.2018. Návrh na určenie neplatnosti napomenutia bol podaný 3.7.2018. Podľa navrhovateľky sudkyne JUDr. N.A. jej bolo písomné napomenutie doručené 22.6.2018, podľa vyjadrenia predsedníčky súdu sa sudkyni malo doručovať napomenutie na pracovisku 18.6.2018, ktoré odmietla prevziať. Pri nožnej úvahe

o dozvedení sa udelenia napomenutia už 18.6.2018 /ak došlo k odmietnutiu prevzatia/, je zákonná 15-dňová lehota na podanie návrhu na určenie neplatnosti napomenutia zachovaná v oboch prípadoch /§ 117 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z.z.o sudcoch a prísediacich/.

Vychádzajúc z predložených relevantných listinných dôkazov viažúcich sa len k predmetnému skutku zo dňa 8.2.2018, z obsahu písomného vyjadrenia predsedníčky súdu a nakoniec aj z výpovede samotnej sudkyne JUDr. N.A. disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napomenutia, teda, že asistentka Okresného súdu X I.I. bola dňa 8.2.2018 sudkyňou JUDr. N.A. v priestoroch jej kancelárie nevhodným a neprípustným spôsobom slovné napadnutá, ktoré slovné vyjadrenia a nazvanie asistentky „Čintalka“ a „kurvička“ hodnotí aj disciplinárny senát ako vyjadrenie a prejav znižujúce dôstojnosť výkonu sudcovskej funkcie. Z uvedeného konania usvedčuje sudkyňu nielen vyjadrenie asistentky I.I. obsiahnuté v zázname z 8.2.2018, ale je podporené ďalšími nepriamymi dôkazmi, a to vyjadrením súdnej tajomníčky V.A. a sudkyne Mgr. A.O., ktoré prišli do styku s uvedenou asistentkou bezprostredne po slovnom napadnutí, a ktoré spolu s vyjadrením asistentky p. I. vytvárajú ucelenú neprerušenu reťaz nepriamych dôkazov, ktoré dovoľujú urobiť záver, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v predmetnom písomnom napomenutí. Naopak obhajoba a vyjadrenia navrhovateľky neboli ničím preukázané. Poukazujúc na ostatné listinné dôkazy predložené predsedníčkou okresného súdu dokresľujúce osobu a správanie sa sudkyne v čase pred skutkom, nemal disciplinárny senát dôvod pochybovať o správnosti skutkových zistení uvedených v padnutom uznesení.

Zo záznamu I.I. zo dňa 8.2.2018, z jej vyjadrenia na rokovaní sudcovskej rady dňa 7.3.2018 nepochybne vyplýva tvrdenie, že dňa 8.2.2018 mala sudkyňa JUDr. N.A. nazvať v priestoroch svojej kancelárie túto asistentku pri riešení pracovných záležitostí a postupov okrem iného „Čintalkou“ a označiť ju „kurvičkou“. Z vyjadrenia súdnej tajomníčky V.A. vyplýva, že bola v styku s asistentkou I. bezprostredne po tom, ako sa vrátila z kancelárie od sudkyňi JUDr. A., asistentka bola rozrušená, plakala v stave blízko k nervovému kolapsu s tým, že sudkyňa ju svojím správaním a slovnými útokmi urazila. Súdna tajomníčka V.A. potvrdila, že osobné útoky hraničiace s ponižovaním uvedenej asistentky pozoruje už dlhšie, aj v predmetný deň poznámky sudkyne ohľadom spisov pre prípravné konanie vyvolali aj u nej pohoršenie. Svedkom rozrušenia a plaču asistentky bola následne i sudkyňa OS X

Mgr. N.O., ktorej dňa 8.2.2018 asistentka taktiež oznámila, že aj v minulosti sa sudkyňa JUDr. A. k nej správala podobne a má z nej obavu hlavne keby mali ostať spolu len samé. Následne je preukázané, že dňa 28.2.2018 spisujú asistentky E.U., A.A. a Mgr. A.A. prehlásenie, že nesúhlasia so zastupovaním asistentky I.I. v služobnej pohotovosti so sudkyňou JUDr. N.A. (asistentka I. sa vzdala vykonávania služieb počas pracovnej pohotovosti s JUDr. a žiadosťou z 8.2.2018), pretože každá z nich má opakované negatívne skúsenosti. Sudkyňa ich ponižuje, uráža, tvrdí, že sú neschopné, obťažuje ich telefonátmi a podobne. Prítomní členovia sudcovskej rady a predsedníčka súdu JUDr. V.I. zhodne potvrdili, že asistentka I.I. slovné vyjadrenia sudkyne potvrdila priamo do očí sudkyne JUDr. A. Sudkyňa JUDr. A. namietala priebeh tejto konfrontácie s tým, že poprela tvrdenie asistentky I.I. Podľa názoru disciplinárneho senátu samotné prejednanie podnetu na správanie sudcu v zmysle § 69 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov nemá predpísané žiadne zákonné postupy, zákon predpokladá vybavenie podnetu, vykonanie opatrení a odstránenie zistených nedostatkov. Z priloženej zápisnice zo zasadnutia sudcovskej rady zo dňa 7.3.2018 vyplýva, že podnet bol prerokovaný so sudkyňou JUDr. A., svoje vyjadrenie zopakovala aj asistentka I.I., pričom na prípadnú konfrontáciu vzhľadom na predmet prerokovania a primeranosť použitia Trestného poriadku (§ 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich) nemožno klásť požiadavky ako na konfrontáciu v zmysle § 125 Trestného poriadku. Sudkyňa sa na zasadnutí sudcovskej rady vyjadrila o asistentke, že pri výkone práce pracuje mechanicky, neovláda strojopis, nie je inteligentná. Toto tvrdenie zopakovala aj na ústnom pojednávaní pred disciplinárnym senátom.

Zhodnotiac uvedené vo vzájomnej súvislosti považoval disciplinárny senát za pravdivé tvrdenia asistentky I.I., pretože pravdivosť jej tvrdenia podporujú vyjadrenia súdnej tajomníčky A., sudkyne Mgr. N.O., ktoré zhodne potvrdili, v akom rozrušenom stave bola asistentka I. bezprostredne po príchode z kancelárie sudkyne. Ani jedna z asistentiek súdu nebola ochotná vykonávať službu so sudkyňou JUDr. A., čo bolo dôvodom nezaraďovania sudkyne do tejto agendy. Sudkyňa JUDr. A. aj s odstupom času označuje asistentku I. ako asistentku, ktorá nie je inteligentná, pretože pracuje mechanicky a neovláda mená obvinených. Odvolací disciplinárny senát uzatvára, že akúkoľvek nespokojnosť sudcu s prácou asistentky je neprípustné riešiť nezdvorilým a osočujúcim slovným vyjadrením aj keď len medzi štyrmi očami. Všetky uvedené zistenia dovoľujú urobiť záver, že skutok vo vzťahu k asistentke I.I. sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti písomného

napomenutia. Vyjadrenie sudkyne na adresu asistentky spôsobom označeným v písomnom napomenutí je zavineným nesplnením povinnosti sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu. Uvedeným konaním sudkyňa porušila aj povinnosť dodržiavať zásady sudcovskej etiky tak ako je uvedené v napadnutom písomnom napomenutí. Podľa názoru disciplinárneho senátu sudca pri výkone sudcovskej funkcie musí byť zhovievavý a trpezlivý aj voči ostatným súdnym úradníkom, má aj pri nedostatkoch v práci zostať rozvážny a ľudský a práve takýmto vystupovaním má prispievať k zachovaniu dôstojnosti funkcie sudcu. Disciplinárny senát preto návrh sudkyne JUDr. A. na určenie neplatnosti napomenutia ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o opakovanú obhajobu sudkyne, že predsedníčka súdu podala písomné napomenutie až po troch mesiacoch, disciplinárny senát v tejto skutočnosti nevidí žiadne spochybnenie existencie skutku. Predsedníčka súdu požiadala o prerokovanie podnetu sudcovskú radu postupom podľa § 69 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a udeliť písomné napomenutie v zákonnej lehote (hoci aj v posledný deň) podľa § 120 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich je jej právom a zároveň i povinnosťou predsedu súdu v zmysle § 42 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o doplnení niektorých zákonov.

Ostatné tvrdenia sudkyne JUDr. N.A. týkajúce sa sťažovania výkonu jej práce, šírenia lživých informácií o jej osobe hodnotil disciplinárny senát ako subjektívny pohľad sudkyne. Záverom si disciplinárny senát dovolil len poznamenať, že ak sudkyňa JUDr. N.A. sa na pracovisku nezdraví a ani neodpovedá na pozdravy, týmto prístupom neprispieva k udržaniu korektných vzťahov na pracovisku.

Proti tomuto rozhodnutiu – podala na pojednávaní dňa 22. októbra 2018 ústne do zápisnice navrhovateľka opravný prostriedok. Písomné odvolanie doručila dňa 06. novembra 2018, s uvedením že voči uvedenému rozhodnutiu disciplinárneho senátu v zmysle § 131 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zákonnej lehote 15 dní podáva odvolanie, ktoré dodatočne písomne odôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozhodnutia disciplinárneho senátu.

Navrhovateľka dňa 10. decembra 2018 doručila písomné odvolanie voči rozhodnutiu Disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Ds 3/2018 zo dňa 22.10.2018. Vo svojom odvolaní opakovane zdôraznila, že žiadneho disciplinárneho previnenia sa nedopustila, že tvrdenia asistentky senátu p. I.I. sú nepravdivé a naopak neoprávnene osočujú jej osobu z vulgárneho vyjadrovania. Poukázala na to, že napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu vychádza len z vyjadrenia asistentky senátu, ktoré je údajne nepriamo podporované tvrdeniami tajomníčka senátu p. A. a sudkyne Mgr. O. Navrhovateľka zároveň uviedla, že svoje odvolanie dodatočne písomne doplní.

Predsedyňa Okresného súdu X sa písomným vyjadrením doručeným dňa 30. januára 2019 vyjadrila k odvolaniu navrhovateľky, kde uviedla že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Ds 3/2018 zo dňa 22.10.2018 a navrhla, aby odvolací disciplinárny senát uvedené rozhodnutie potvrdil. Vo svojom vyjadrení uviedla, že skutok za ktorý bolo sudkyňi Okresného súdu X udelené písomné napomenutie sa stal tak, ako je uvedené vo výroku písomného napomenutia. Na preukázanie uvedených skutočností bolo predložených viacero nepriamych dôkazov, ktoré spolu súvisia, tvoria jeden celok a preukazujú spáchanie skutku. Obhajoba sudkyne, že ku skutku nedošlo, je nedôvodná. Jej tvrdenia sú zavádzajúce a hodnotenie situácie subjektívne. JUDr. N.A. je voči svojmu správaniu nekritická. Nejde o ojedinelé pochybenie, ale o opakujúce sa prejavy nevhodného správania voči sudcom a zamestnancom súdu, ktoré vyvolávajú napätie na pracovisku a nárúšajú medziľudské vzťahy do tej miery, že to má negatívny vplyv na ich prácu.

Predsedyňa Okresného súdu X písomným vyjadrením doručeným dňa 05. septembra 2019, ospravedlnila svoju neúčasť na verejnom zasadnutí disciplinárneho senátu. Zároveň oznámila že trvá na všetkých skutočnostiach uvedených v napomenutí a že nemá námietku voči tomu, aby sa ústne konanie konalo v neprítomnosti zástupcu Okresného súdu X.

Odvolací disciplinárny senát na podklade podaného odvolania dňa 09. októbra 2019 na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého prvostupňového

rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a na základe toho, bolo odvolanie navrhovateľa zamietnuté.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový disciplinárny senát postupoval správne a v súlade so zákonom, a v celom rozsahu sa stotožňuje s rozhodnutím disciplinárneho senátu z 22. októbra 2018. Odvolací disciplinárny senát nezistil ani procesné pochybenia, či porušenie práv strán konania.

Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu prvostupňový senát správne a najmä zákonne, ale tiež spravodlivo posúdil konanie sudkyne a vyhodnotil predložené dôkazy, a ani pri zohľadnení všetkých skutočností nemohol vo veci dospieť k rozhodnutiu, ktorým by zbavil sudkyňu viny.

Ako správne vo vzájomnej súvislosti zhodnotil disciplinárny senát prvého stupňa, uvedené skutočnosti, považuje za pravdivé, pokiaľ ide o tvrdenia asistentky I.I., pretože pravdivosť jej tvrdenia podporujú vyjadrenia súdnej tajomníčky A., sudkyne Mgr. N.O., ktoré zhodne potvrdili, v akom rozrušenom stave bola asistentka I. bezprostredne po príchode z kancelárie sudkyne. Asistentka sa v ten istý deň vzdala všetkých naplánovaných služobných pohotovostí so sudkyňou A. a svoje obavy vyjadrila aj pred predsedníčkou súdu. Ani jedna z asistentiek súdu nebola ochotná vykonávať službu so sudkyňou JUDr. A., čo bolo dôvodom nezaraďovania sudkyne do tejto agendy. Už v čase pred skutkom podľa sudkyne mala mať s asistentkou narušené vzťahy, sudkyňa bola v presvedčení, že na asistentku sa nakontaktovala iná osoba, ktorá o nej šírila lživé informácie (vid' vyjadrenie sudkyne pred disciplinárnym senátom). Je evidentné, že sudkyňa nebola vnútorne spokojná s jej prácou, čo len zvyšuje pravdepodobnosť tvrdenia asistentky, že ju sudkyňa takýmto spôsobom slovne napadla. Disciplinárny senát však uzatvoril, že akúkoľvek nespokojnosť sudcu s prácou asistentky je neprípustné riešiť nezdvorilým a osočujúcim slovným vyjadrením aj keď len medzi štyrmi očami. Všetky uvedené zistenia dovolili urobiť záver, že skutok vo vzťahu k asistentke I.I. sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti písomného napomenutia. Vyjadrenie sudkyne na adresu asistentky spôsobom označeným v písomnom napomenutí je zavineným nesplnením povinnosti sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť

a dôstojnosť funkcie sudcu. Uvedeným konaním sudkyňa porušila aj povinnosť dodržiavať zásady sudcovskej etiky tak ako je uvedené v napadnutom písomnom napomenutí. Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu sudca pri výkone sudcovskej funkcie musí byť zhovievavý a trpezlivý aj voči ostatným súdnym úradníkom, má aj pri nedostatkoch v práci zostať rozvážny a ľudský a práve takýmto vystupovaním má prispievať k zachovaniu dôstojnosti funkcie sudcu. Preto bol návrh sudkyne JUDr. A. na určenie neplatnosti napomenutia ako nedôvodný zamietnutý.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 9. októbra 2019

JUDr. Ľubomír H u d á k
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Zuzana Dimmelová